

KHÁNH LY... TIẾNG HÁT CON CHIM CÚ VIỆT, ĐÃ CHẾT !!!

Vĩnh Thanh chuyển

....Cách đây 5 năm, tôi từng nghe một CD mới nhất của Khánh Ly và thừa nhận là bà đã quá già, giọng của bà không còn khỏe, tròn trịa và truyền cảm như xưa mà thay vào đó là giọng hát của kinh nghiệm, kỹ thuật cộng với một chút nhựa âm do tuổi già mang lại. Nó hoàn toàn không hay và thiếu truyền cảm. Nhưng điều đó không làm vơi đi sự hâm mộ của tôi đối với bà. Bởi vì bà là giọng ca vàng son một thuở và hơn hết là những phát biểu đậm chất “ưu thời mãn thế” của bà trong các video khiến tôi khâm phục bà lắm lắm.

Trong một lần trả lời phỏng vấn, bà đã nói:

“Tôi sẽ không về Việt Nam khi cộng đồng người Việt giống như tôi chưa được về, khi Việt Nam chưa có tự do. Tôi đã ra đi như thế nào và sẽ trở về như thế ấy!”.

Lời phát biểu này được tôi hiểu với hàm ý rằng nếu Việt Nam vẫn còn chế độ Cộng sản độc tài, người dân vẫn còn mất tự do, còn đau khổ thì bà sẽ không về nước. Nếu bà về nước, nhất định phải trong một tâm thế hoàn toàn tự do, quê hương đã xóa được đêm trường độc tài...

Nhưng có vẻ như tôi đã hiểu không đúng ý bà. Bởi hiện tại, Việt Nam vẫn chưa có gì thay đổi, người dân vẫn mất tự do, văn nghệ sĩ, báo giới không được nói tiếng nói của tự do, không được tự do phát biểu chính kiến và dân oan ngày càng nhiều, những cuộc biểu tình, tuần hành ôn hòa của người dân bị đàn áp không thương tiếc...

Nhưng bà đã về.

Mà không về một cách bình thường, bà về để hát, và hát phục vụ cho giới quan chức, giới lãnh đạo Cộng sản. Sở dĩ tôi nói quả quyết rằng bà hát phục vụ cho giới quan chức, giới lãnh đạo Cộng sản là vì bà là người khá thông minh, sắc sảo, bà thừa biết rằng dân Việt Nam, nhất là giới lao động, thu nhập mỗi tháng của họ chỉ dao động từ hai triệu đồng đến ba triệu đồng, giới trí thức chân chính cũng có thu nhập rất thấp,

giới kinh doanh tại Việt Nam đang thời kỳ khó khăn tột độ, chuyện duy trì doanh nghiệp không thôi cũng đủ làm họ bạc tóc...

Chính vì vậy, giá vé dao động từ 800 ngàn đồng đến 2,5 triệu đồng không phải là giá vé dành cho người dân Việt Nam mà là giá vé dành cho giới quan chức, giới cán bộ có nhiều tiền và họ không hề xót xa khi vung tiền qua cửa sổ.

Bà có thể nói rằng giá vé là do ban tổ chức định ra. Nhưng bà có thừa khả năng để yêu cầu ban tổ chức hạ giá vé, hạ luôn mức tiền cát-sê của bà để những người yêu quý bà được nghe bà hát, được mục kích sở thị bà. Bởi vì, giới cán bộ Cộng sản không thể là giới hâm mộ bà được rồi, trừ khi...?!

Còn những người hâm mộ bà là những trí thức, những công chức và những quân nhân thời Việt Nam Cộng Hòa, họ đang là nạn nhân, đang lây lất trên quê hương và trong mỗi buổi tối đau khổ của họ, không chừa tiếng hát của bà đã bầu bạn với họ, tiếp thêm lửa hi vọng cho họ.

Nhưng lần này, bà về nước, bà hát và phục vụ cho một nhóm người có tiền, vô hình trung, bà làm tổn thương những người đã yêu quý, hâm mộ bà bấy lâu nay. Và sự tổn thương này là có thật, là hợp lý. Vì sao? Vì họ đã nâng niu tiếng hát của bà qua thời gian, qua chiến tranh và mất tự do, qua cả đau khổ và tuyệt vọng.

Còn bà, ngược lại, bà đã ném tiếng hát của bà vào một canh bạc chính trị đầy rẻ rúng, ở đó, không có gì khác ngoài một sự thỏa hiệp.

Tự dưng, cái chết của tiếng hát Khánh Ly một thuở trong tôi lại làm cho tôi thấy vui. Bởi lẽ, cái chết này cũng giống như cái chết rất ư trẻ trung và bông bột của con chim cu gáy mà gia đình tôi đã nuôi thuở tôi tám bé. Nó luôn tin rằng nó còn trẻ, còn khỏe và nó đúng.

Và nó đã chết trong niềm tin đó!

*Viết từ Saigon
(Copy bên nhà VTV)*